

Koho zajímá výběr soudců aneb Právní život

Vypadá to, jakoby justici v současnosti netrápilo jiné téma, než je výběr nových soudců. Řeší jej funkcionáři, řadoví soudci, trápí i Soudcovskou unii ČR. Obávám se ale, že pro laiky, pro běžné občany, jde o téma příliš složité, nekonkrétní a skoro až odtažitě. Má-li jít o jednu z cest, jak veřejnosti dokázat, že Česká republika už skutečně potřebuje Nejvyšší radu soudnictví, troufám si tvrdit, že se to nepodaří.

Výběr soudců je komplikované téma a mnohdy v něm tápají i ti, co jsou s justicí prorostlí. Jak se k němu mají postavit lidé, kteří netuší, jaký je rozdíl mezi Ústavním a Nejvyšším soudcem, v kolika instancích se u nás může postupně rozhodovat nebo třeba to, že právník nerovná se advokát? Jde o téma technické, o němž spolu mohou diskutovat třeba zástupci jednotlivých mocí, tím to ale bohužel končí.

Na druhou stranu je jen dobře, že se funkcionáři snaží vnést do tématu transparentnost. Předseda Nejvyššího soudu Pavel Šámal tak například minulý týden zveřejnil dokument "Pravidla pro výběr kandidátů na soudce Nejvyššího soudu", po kterém se volalo zejména v souvislosti se záměrem jmenovat několik akademických soudců. Jak je patrně přirozené, jde o dokument dosti obecný a možná až přehnaně korektní. Obsahuje jedinou poznámku pod čarou, která sděluje, že "pokud je v textu použitý pojem "kandidát" v jednotném čísle, vztahuje se jak na muže, tak na ženy".

Věnujme se dnes ale ještě dvěma dalším důležitým událostem z minulého týdne. Zasedala totiž opět Vědecká rada Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. A její vážené osazenstvo podpořilo docentku Věru Štangovou, expertku na pracovní právo a právo sociálního zabezpečení, v její snaze stát se profesorkou. Doktor Ondřej Frinta má zase téměř dokročeno k docentuře. A všechno to víme také díky sociálním sítím, se svými dojmy a fotografiemi se totiž na Facebooku chlubil nejen děkan fakulty Jan Kuklík, ale třeba i docent Vladimír Balaš z katedry mezinárodního práva veřejného.

V minulém týdnu proběhly rovněž další Karlovarské právnické dny, na něž zavítala třeba i profesorka Irena Pelikánová. Tradičně byly oceňovány významné publikace, Autorskou cenu za nejhodnotnější publikaci si odnesli Filip Melzer a Petr Tégl za Velký komentář k občanskému zákoníku, který vydává postupně v několika svazcích Nakladatelství Leges řízené Janem Tuláčkem, jenž si cenu s oběma pány rovněž přebíral. Jde o opravdu obdivuhodné dílo, na vysoké toretické úrovni, skvěle vyargumentované a podložené.

Občanský zákoník je samozřejmě vděčným tématem pro psavé právníky. A jedna z nedávno vydaných knih se své konkurenci opět vymyká, podobně jako již třeba zmíněný komentář pánů Melzera a Tégl. Jde o komentář z Nakladatelství C. H. Beck od kolektivu autorů vedeného Janem Petrovem, Michalem Výtiskem a Vladimírem Beranem. Stačí uvést pár základních informací: jde o jeden svazek, má 3120 stran na speciálním odlehčeném papíru, podílelo se na něm přes 82 právníků a stojí 4990 korun.

Mgr. Jan Januš

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)